

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: P. J.
bytem X
zastoupen Mgr. Lenkou Mitáčkovou
advokátkou se sídlem Štefánikova 2529, 760 01 Zlín

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 8. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 8. 2020, č. j. X, *se ruší* a věc *se vrací* žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná *je povinna* zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.049 Kč do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Lenky Mitáčkové, advokáta se sídlem Štefánikova 2529, 760 01 Zlín.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaná odňala žalobci invalidní důchod. Podle názoru dvou posudkových lékařů jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevedl k poklesu pracovní schopnosti v míře vyžadované pro invaliditu I. stupně. Krajský soud proto musel posoudit, zda tomu tak skutečně je.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 6. 2020, č. j. X („prvostupňové rozhodnutí“), odňala žalobci invalidní důchod. Žalobce přestal splňovat podmínky pro invaliditu I. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 5. 2020. Podle něj pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 30 %.
3. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Žádal jeho přehodnocení, protože nebyl dlouhodobě stabilizovaný. Nelepšil se, ani se nezlepšuje. V roce 2019 musel ukončit své dlouholeté zaměstnání. Současnou profesi mŕe vykonávat jenom s omezeními.
4. V řízení o námitkách proběhlo nové posouzení zdravotního stavu žalobce. Posudkový lékař použil žalobcem doložené lékařské zprávy, zdravotnickou dokumentaci, profesní dotazník a nálezy odborných lékařů (z diabetologického, očního, nefrologického a neurologického vyšetření). Druhý posudek o invaliditě ze dne 14. 8. 2020 dospěl ke stejným závěrům jako první posudek o invaliditě. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce označil *diabetes mellitus* se středně těžkým funkčním postižením, s několika dia komplikacemi různé závažnosti se zachováním zvládání běžného zatížení, s redukcí výkonu některých denních aktivit, ale s trvající možností plného pracovního zapojení. Vyhláška č. 359/2009 Sb. tomuto druhu zdravotního postižení (které odpovídá položce 2c kapitoly IV) stanoví míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 až 45 %. V případě žalobce dospěly oba posudky ke shodnému závěru o poklesu pracovní schopnosti o 30 %.
5. Žalovaná na základě druhého posudku o invaliditě zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 18. 8. 2020, č. j. X („rozhodnutí žalované“). Odkázala na druhý posudek o invaliditě, který stvrdil závěry prvního posudku o invaliditě. Žalovaná zdůraznila, že posudková lékařka zdravotní stav žalobce objektivně posoudila, zohlednila veškeré doložené lékařské nálezy a přihlédla ke všem relevantním potížím. Pokles pracovní schopnosti žalobce ovšem činí 30 %. Žalobce proto nesplňuje podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“).

III. Žaloba a vyjádření žalované

6. Žalobce žádá o přehodnocení jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti. Rozhodnutí žalované podle něj nezohledňuje jeho zdravotní stav. Ten je dlouhodobě nepříznivý. Musel kvůli němu po sedmi letech změnit zaměstnání. Zpráva MUDr. V. z června 2020 prokazuje, že se žalobce s diabetem léčí dlouhodobě a musí počítat s progresí onemocnění. Z této zprávy také plyne, že se žalobcův stav ve srovnání s minulostí nezlepšil. To potvrzují také zprávy z nefrologického, očního a neurologického vyšetření. Žalobcovy zdravotní potíže mají velký dopad na možnost jeho pracovního zapojení. Ptá se, proč posudkoví lékaři hodnotí pokles jeho pracovní schopnosti na spodní hranici možného rozpětí, zatímco v roce 2015 dosahovala míra poklesu jeho pracovní schopnosti až 45 %.
7. Žalovaná s ohledem na to, že žalobce napadá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, navrhla jeho přezkoumání posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise“). Krajský soud na tento návrh přistoupil a požádal posudkovou

komisi o vypracování nového posudku, který posudková komise připravila dne 6. 5. 2019 („třetí posudek o invaliditě“).

IV. Jednání před krajským soudem a provedení třetího posudku o invaliditě k důkazu

8. Dne 13. 10. 2021 se u krajského soudu ve věci konalo jednání. Po zahájení jednání zástupkyně žalobce shrnula žalobní námítky. Zástupkyně žalované odkázala na vyjádření k žalobě a napadené rozhodnutí. Krajský soud poté přistoupil k dokazování.
9. Krajský soud k důkazu provedl třetí posudek o invaliditě. Z něj zjistil, že posudková komise zasedala ve složení předsedkyně MUDr. I. R. a internisty MUDr. O. B. Žalobce se jednání posudkové komise nezúčastnil. Posudková komise měla k dispozici relevantní části spisu krajského soudu, správní spis, zdravotní dokumentaci žalobce, včetně nálezů z odborných vyšetření, které doložil žalobce k námitkám. Z těchto podkladů posudková komise zjistila, že žalobce trpí od devíti let cukrovkou I. typu, která vyžaduje medikaci inzulinem. I přes zavedenou léčbu u něj došlo k rozvoji komplikací (mj. obrna okohybného nervu, diabetické onemocnění ledvin, přítomnost bílkoviny v moči, oční komplikace, později vymizelé reflexy v nohách, deformity kotníků, hyperpigmentace bérců).
10. Třetí posudek ve svém zhodnocení konstatuje, že ke dni rozhodnutí žalované žalobce trpěl cukrovkou, která i při zavedené medikaci dlouhodobě nebyla dobře kompenzovaná. Objevilo se u něj několik diabetických komplikací – oční, ledvinné, neurologické (středně těžká polyneuropatie). Šlo o onemocnění cukrovkou se středně těžkým funkčním postižením. Žalobce také měl ischemickou chorobu dolních končetin a hypertenzní nemoc vyžadující medikaci. Postižení žalobce posudková komise zařadila stejně jako posudkoví lékaři žalované pod položku 2c kapitoly IV vyhlášky č. 259/2009 Sb. Na rozdíl od posudkových lékařů však stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 40 %. Žalobce byl podle posudkové komise k datu vydání rozhodnutí žalované invalidní v I. stupni.
11. Další důkazy soud neprováděl. Po shrnutí závěrečných návrhů a krátkém přerušení vyhlásil tento rozsudek.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Žaloba je přípustná a včasná. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
13. Žaloba je *důvodná*.
14. O invaliditu prvního stupně se jedná, pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % (viz § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění). Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku okresní správy sociálního zabezpečení. *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti*. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním. S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.

15. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Náležitosti posudku upravuje § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
16. Předmětem sporu je otázka, zda pokles pracovní schopnosti žalobce dosahuje alespoň míry pro přiznání invalidity prvního stupně, tedy minimálně 35 %.
17. Krajský soud v předmětné věci vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku o invaliditě. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle krajského soudu tedy třetí posudek o invaliditě nemá formální vady.
18. Ohledně úplnosti předloženého posudku krajský soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv i zdravotnické dokumentace praktického lékaře žalobce. Posudková komise hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobce. Ve shodě s prvním i druhým posudkem o invaliditě určila za rozhodující příčinu zdravotních potíží žalobce cukrovku I. typu. Své závěry posudková komise řádně vysvětluje a odůvodňuje.
19. Třetí posudek o invaliditě na rozdíl od prvního a druhého posudku dospěl k závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 40 %. Rozdíl v posudkovém hodnocení posudkové komise oproti předchozím posudkům je v tom, že komise zvolila jako lépe odpovídající horní hranici procentního rozmezí aplikované položky přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudková komise tento závěr zdůvodnila tím, že cukrovka, kterou žalobce trpí, dlouhodobě není kompenzovaná a doprovází ji nejenom několik diabetických komplikací lehčího až středního stupně, ale i další zdravotní postižení.
20. Z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti třetí posudek o invaliditě nevzbuzuje žádných pochyb. Přes vyšší hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce navazuje na první a druhý posudek o invaliditě, s nimiž je jinak konsistentní. Proto z něj krajský soud vychází jako z rozhodujícího důkazu v otázce invalidity žalobce. V soudním řízení se tedy prokázalo, že žalobce byl k datu vydání rozhodnutí žalované invalidní v I. stupni. Rozhodnutí žalované o odnětí invalidního důchodu proto nemůže obstát.

VII. Závěr a náklady řízení

21. Žalovaná dostatečně a řádně nezjistila skutkový stav. Rozhodnutí žalované proto trpí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Z tohoto důvodu krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a výrokem I. tohoto rozsudku rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v něm zahrne třetí posudek mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
22. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Výrokem II. tohoto rozsudku soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 7.049 Kč k rukám jeho zástupkyně.

23. Tato částka se skládá z částky 3.000 Kč za tři úkony právní služby zástupkyně žalobce [kdy tarifní hodnota jednoho úkonu činí v souladu s § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb č. 177/1996 Sb. („advokátní tarif“) 5.000 Kč], spočívající v přípravě a převzetí věci podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, jednoho podání ve věci (žaloba) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a účasti na jednání před soudem [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Zástupkyně žalobce vyčíslila i odměnu za tři přípisy zaslané soudu ve dnech 13. 1. 2021, 12. 3. 2021 a 15. 4. 2021. Za tyto přípisy ji však soud odměnu nepřiznal. Šlo jen o velmi krátká procesní vyjádření, která nespádala do rámce podání ve věci samé. Soud navíc obdržel jen dva takové přípisy, žádný přípis datovaný dnem 15. 4. 2021 ani neobdržel. Ke třem přiznaným úkonům právní služby je pak třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] po 300 Kč, celkově tedy 900 Kč.
24. Zástupkyně žalobce dále vyčíslila 400 Kč jako náhradu za ztrátu času podle § 14 advokátního tarifu (cesta na jednání u krajského soudu zabrala čtyři půlhodiny po 100 Kč). Doplnila i vyčíslení náhrady cestovného v částce 1.678 Kč, kterou blíže nerozvedla. Krajský soud proto musel výpočet této náhrady upřesnit. Její vůz má podle doloženého velkého technického průkazu průměrnou spotřebu 9,1 litrů benzínu na 100 km. Ze sídla advokátní kanceláře zástupkyně žalobce to po rozumném zaokrouhlení je právě 100 km. Proto je za pohonné hmoty třeba jí přiznat 646 Kč (18,2 l za 200 km jízdy x 35,50 Kč za litr benzínu, jehož nákup v této ceně zástupkyně žalobce doložila). K tomu je třeba připočíst 880 Kč za opotřebení vozidla (4,40 Kč podle vyhlášky č. 589/2020 Sb. x 200 km). V neposlední řadě je zástupkyně žalobce plátkyní DPH, která zde činí 1.223 Kč.
25. Celkově tedy odměna zástupkyně žalobce činí 7.049 Kč. Krajský soud proto žalobci uvedenou částku odměny zástupkyně jako náhradu nákladů řízení výrokem II. tohoto rozsudku přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 27. října 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce